

MIC. # 9894 (RAB. 2019)

BIBLE. ESTHER.

MEGILAT ESTER.

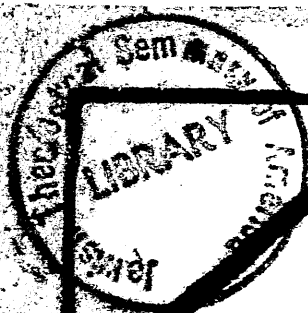
מגילת אסתר.

[18--]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוצאת דפוס ודפוס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים חש"ע

ברוך אתה יי
אלהינו מוכר העולם אשר
הדעינו במצודתו כי וצדקו
על מהקראתו מלך כל

ברוך אתה יי
אלהינו מוכר העולם
שעשית לנו חסידים לאבותינו
בימינו והם בזמן הזה

ברוך אתה
אלהינו מוכר העולם
שעשית לנו חסידים וקדושים וצדקים
לאבותינו

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

PRESENTED BY
Rabbi Moses Rosenthal

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו
ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה בימים ההם
בשנת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר
בשן השן הבירה בשנת שלוש למלכו עשה משתה
לכל שריו ועבדיו וזיל פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות כלליו בהראתו את עשר כבוד מלכותו
ואת יקר תפארת אדולתו ימים רבים שמונים ומאת
יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם
הגבוהים בשן הבירה למאד ולעד הטן משתה
שבעת ימים בוזר גנת ביתן המלך וזור כרפס
ותכלת אדוז בוזבלי בוז וארגמן על אליכלי כסה
ועמודי שש מטות זהב וכסה על רצפת בהט ושש
ודר וסודרת והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים
ויין מלכות רב כיד המלך והשתייה כדת אין אנס
כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש
ואיש אם ושתי המלכה עשתה משתה
גשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש ביום
השביעי בטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזהא
וזרבוזא באתא ואבאתא דתר וכרכס שבעת הסריסים
המשרתיים את פני המלך אחשורוש להביא את ושתי
המלכה בפני המלך בכתר מלכות להראות העמים
והשרים את יפיה כי טובה מראה היא ודמא
המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים
והקצף המלך מאד וזמנתו בערהבו ויאמר
המלך לזכמים ידי העתים כי כן דבר המלך בפני
כל ידי דת ודין והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא

הָרַעֲשִׁי אֶת מִרְסָּא מִרְסָּא מִמּוֹכָן שִׁבְעַת עָרֵי פָּרַס וּמַדִּי
רָאִי כְּנִי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רָאִשָׁה בַּמַּלְכוּת כְּדַת מִדָּה
לַעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וְשִׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא עָשִׂתָּה אֶת מֵאֲמֹר
הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרוּשׁ בְּיַד הַסְּרִיסִים וַיֹּאמֶר
מִמּוֹכָן כְּנִי הַמֶּלֶךְ וְהַעֲרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ
עֲשֵׂתָה וְשִׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל כָּל הָעָרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר בְּכָל מַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרוּשׁ כִּי יֵצֵא דְבַר
הַמַּלְכָּה עַל כָּל הַנָּשִׁים כִּי הַבָּיֹת בַּעֲלֵיהֶן בַּעֲלֵיהֶן
בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרוּשׁ אָמַר כִּי בָּיָא אֶת וְשִׁתִּי
הַמַּלְכָּה כְּנִי וְלֹא בָּאָה וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֱמָרָה עֲרוֹת
פָּרַס וּמַדִּי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכָל עָרֵי
הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי בִּזְיוֹן וְקִצְף אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר
מַלְכוּת מִכְּנִי וְיִכְתֹּב בְּדַתִּי פָּרַס וּמַדִּי וְלֹא יַעֲבֹר
אֲשֶׁר לֹא תֵּבֹא וְשִׁתִּי כְּנִי הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרוּשׁ וְשִׁ
וּמַלְכוּתָּה יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה וְנִשְׁמַע
תְּהֵאֵם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא
וְכָל הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמוֹאֲדוֹן וְעַד הַטֵּן וְיִיטֵב
הַדְּבַר בַּעֲלֵי הַמֶּלֶךְ וְהָעָרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדִבְרֵי
מִמּוֹכָן וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל מַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל
מַדִּינָה וּמַדִּינָה כְּתִיבָה וְאֶל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ לֵהֱיוֹת כָּל
אִישׁ עָרָה בְּבֵיתוֹ וּמִדְּבַר כָּל שׁוֹן עִמּוֹ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךְ חֲמֵשׁ הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרוּשׁ זָכַר
אֶת וְשִׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר עָשִׂתָּה וְאֵת אֲשֶׁר צִוִּיתָ
עָלֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לְעָרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתֵינוּ יִבְהָשׁוּ לַמֶּלֶךְ
לְעָרוֹת בְּתוֹכוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים
בְּכָל מַדִּינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל זְעֵרָה בְּתוֹכָהּ

טוֹבָה מִרְאָה אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים
אֶל יַד הָאָסֶרֶס הַמֶּלֶךְ שִׁמְרֵי הַנְּשִׁים וְגַדְנוֹן
תִּמְרֵי הַיָּהוֹן וְהַנְּעִירָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי דֹמֶלֶךְ
תִּמְרֵי תִּזְוָה וְשִׁתִּי וְיִיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי דֹמֶלֶךְ
וְיַעֲשֶׂה כֵן אִישׁ יְהוּדִי הִיָּה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה
וְשִׁמוֹ מִרְדֵּכִי בֶן יֶאֱרִי בֶן שְׁמַעֲיָי בֶן הַיֵּשׁ אִישׁ יְמוּנִי
אֲשֶׁר הֵאָלַה מִירוּשָׁלַיִם עִם הָאֱלֹהָה אֲשֶׁר הֵאָלַתָּהּ
עִם יְכֹנִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֵאָלַה לְבוֹכֵד צֶעַר
מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְהִי אִמּוֹן אֶת הַדְּסָה הִיא אֶסְתֵּר בִּדְתָהּ
דָּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאָם וְהַנְּעִירָה יָפֶת תֵּאֵר וְטוֹבָה
מִרְאָה וּבְמוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְהוֹדָה מִרְדֵּכִי כֹל לְבַת
וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וּדְתָהּ וּבְהַקְבִּץ לְעֶרְוֹתָהּ
רַבּוֹת אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הָאֵלִי וְתִלְקוּן אֶסְתֵּר
אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הָאֵלִי שִׁמְרֵי הַנְּשִׁים וְתִיטֵב
הַנְּעִירָה בְּעֵינֵי וְתִשָּׂא וְחֹסֶד לְפָנֶיהָ וַיְבַהֵל אֶדְתָּהּ
תִּמְרוֹקִיָּה וְאֶת מִנְּוֹתָהּ לָתֵת לָהּ וְאֶת שְׁבַע הַנְּעִירוֹת
הָרִאשִׁיּוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת לְעֶרְוֹתָהּ
לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים כֹּל הָאֵלִידָה אֶסְתֵּר אֶת עֲמָהּ וְאֶת
מוֹלֶדֶתָהּ כִּי מִרְדֵּכִי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תֵאָלֵד וּבְכָל
יוֹם וַיּוֹם מִרְדֵּכִי מִתְהַלֵּךְ לְפָנֶיהָ וְחֹצֵר בֵּית הַנְּשִׁים לְרַעַת
אֶת שְׁלֹם אֶסְתֵּר וּבֹהַ יַעֲשֶׂה בָּהּ וּבְהָאֵלִיעֶזֶר
נְעִירָה וְנְעִירָה לְבֹנָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרוּשׁ מִקֶּץ
הַיּוֹת לָהּ כֹּדֶת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן
יִמְלֹאוּ יְמֵי מִרוֹקִיָּהן שְׁעָה חֹדֶשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּלֶךְ
וְשְׁעָה חֹדֶשִׁים בְּשִׁמּוֹת וּבְתִמְרוֹקִיָּה דֵּלֶשִׁים
וּבִזָּה הַנְּעִירָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר

תאמר יצחק למה לבוא עמה מבית הנשים עד בית
המלך בערב היא באה ובהר היא שבה אל בית
הנשים שני אל יד שעשען סריס המלך שמור
הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם והפץ
בה המלך ונהראה בשם ובהגיע תר אסתר בדת
אביהויל דד מרדכי אשר להוזה בו לבת לבוא אל
המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר האלי
סריס המלך שמור הנשים ותהי אסתר נש אדת וזן
בעיני כל ראה ותלהו אסתר אל המלך אוזשורוש
אל בית מלכותו בודש העשירי הוא חדש שבט
בשנת שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר
מכל הנשים ותשא וזן וחסד לפניו מכל הבתולות
וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחזת ושתי ויעש
המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה
אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משא את כיד
המלך ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער
המלך אין אסתר מוגדת מובדתה ואת עמה כאשר
צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה
כאשר היתה באמנה אתו
ומרדכי יושב בשער המלך קצתם באתן ותרש שני
סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלוח יד
במלך אוזשורש ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ויאמר אסתר למלך בשם מרדכי ויבקש
הדבר וימצא ויתבו שניהם על עץ ויכתב בספר
דברי הימים לפני המלך
אוזר הדברים
האלה גדל המלך אוזשורש את המן בן המדתא

הַאֲנֹכִי וַיֵּשְׁאוּהוּ וַיִּשְׂמוּ אֶת כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים
אֲשֶׁר אֵתוּ וּכְלָ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
כֹּרְעִים וּמוֹשְׁתַּחֲוִים לְהַמִּין כִּי כֵן צִוָּה לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמַרְדֵּכִי
לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמַרְדֵּכִי מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוֹת
הַמֶּלֶךְ וַיְהִי בְּאָמְרָם אֲכִלּוּ יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲנִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ לְהַמִּין לִרְאוֹת הֵיכַל מִדּוּ דְבַרִי מַרְדֵּכִי כִי הֵאָיִד
לָהֶם אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי וַיִּרְא הַמִּין כִּי אֵין מַרְדֵּכִי
כֹרַע וּמוֹשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֹא הַמִּין זִמָּה וַיִּבֹּז בְּעֵינָיו
לִשְׁכַּח יָד בְּמַרְדֵּכִי לְבָדּוֹ כִּי הֵאָיִדוּ לוֹ אֶדְתָּ עִם
מַרְדֵּכִי וַיִּבְהַשׁ הַמִּין לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל מַלְכוּת אוֹחַשְׁתּוֹרֶשׁ עִם מַרְדֵּכִי בַּיּוֹם
הַרְאֵשׁוֹן הוּא יוֹם הַיּוֹם בְּשִׁנְתָּ שְׁתֵּים עָשָׂר דֵּת
לְמֶלֶךְ אוֹחַשְׁתּוֹרֶשׁ הַפֶּלֶל פֶּה הוּא הַגּוֹרֵל לְפָנָי הַמִּין
מִיּוֹם כִּיּוֹם וּמוֹחַדֵּשׁ לַחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא יוֹם
אֶדְר וַיֹּאמֶר הַמִּין לְמֶלֶךְ אוֹחַשְׁתּוֹרֶשׁ
יֵשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפָּזָר וּמִפָּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל
מִדְּיָנוֹת מַלְכוּתָךְ וְדִתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל עָם וְאֶדְתָּ
דֵּתִי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְלְמֶלֶךְ אֵין שׁוּה לְהַצִּיחֵם
אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדֵם וְעֲשִׂיתָ אֲנִי
כְּכֹר כִּסֵּף אֲשֶׁר הוּלָּעַל יְדֵי עַשִׂי הַמֶּלֶךְ לְהַבִּיא
אֶל אֲנֹכִי הַמֶּלֶךְ וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ
וַיִּתְּנָהּ לְהַמִּין בֵּין הַמִּדְּתָה הַאֲנֹכִי צָרֵר הַיְּהוּדִים
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמִּין הַכֶּסֶף צָתוֹן כָּךְ וְהָעָם לַעֲשׂוֹת
בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ וַיִּקְרְאוּ סֵפֶרִי דְּהַמֶּלֶךְ בַּיּוֹם
הַרְאֵשׁוֹן בְּשִׁבְעֵי הָעֶשְׂרִים יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל

אשר צוה המן אל אוששור פני המלך ואכל
הפוזות אשר על מדינה ומדינה ואכל שרי עם
ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם עם ככשיו
בשם המלך אוששור ע' ככתב וצוהם בטבעד
המלך וצשלוז ספרים ביד הרצים אכל כל מדינות
המלך להשמיד כל הרג ולאבד את כל היהודים
מצער ועד זקן טה וצשים ביום אחד בשלש
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר
ושלם לבוז פתשגן הכתב להצלת דת בכל
מדינה ומדינה אלו לכל העמים להיות עתדים
כיום הזה הרצים יצאו דיופוס בדבר המלך
והדת לתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו
לשיתות והעיר שושן נבוכה ומרדכי

ידע את כל אשר עשה ויקרע מרדכי אדר
בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויצעק
דעה גדולה ומרה ויבוא עד לפני שער המלך
כי איך לבוא אל שער המלך בלבוש שק ובכל
מדינה ומדינה מהום אשר דבר המלך ודדו
מאיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד
שק ואפר יצע לרבים ותבואינה צערות אסתר
וסריסה ויגידו לה ותתחלזל המלכה מאד
ותשכח בגדים להלביש את מרדכי וכלהסיר
שקו מעליו ולא קבל ותקרא אסתר לחדתך
מסריסי המלך אשר העמיד בפניה ותצוהו
על מרדכי לדעת מה זה ועל מה דד ויצא
התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר בפני

שֶׁעַר הַמֶּלֶךְ וַיֹּאדָּר לוֹ מֵרַדְכִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרָה
וְאֵת פֶּרֶשֶׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּלֶךְ לְשִׁקּוֹל עַל אֲנָדִי
הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִיִּים לְאֲבָדָם וְאֵת פֶּתַשְׁשָׁן כֶּתֶב הַדִּית
אֲשֶׁר צִתָּן בְּשִׁוּשָׁן לְהַשְׁמִידָם צִתָּן לוֹ לְהַרְאוֹת אֵת
אֶסְתֵּר וּלְהַאֲדִידָהּ כֹּה וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
לְהַתְּחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִכַּפְּצָיו עַל עֲמָה וַיָּבֹא הַדִּיתָךְ
וַיֹּאדָּר לְאֶסְתֵּר אֵת דְּבָרֵי מֵרַדְכִּי וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהִתְּנָךְ
וְתַצִּוְהוּ אֶל מֵרַדְכִּי כָּל עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מִדְּיָנוֹת
הַמֶּלֶךְ יָדְעִים אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא אֶל
הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֹצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה אִיזִית
דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אִדֹּת
שֶׁר בֵּיט הַזֶּהב וְזִיזָה וְאֲנִי לֹא צָהָרְתִּי לָבוֹא אֶל
הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם וַיֹּאדָּרוּ לְמֵרַדְכִּי אֵת דְּבָרֵי
אֶסְתֵּר וַיֹּאמֶר מֵרַדְכִּי לְהַשְׁיִיב אֶל אֶסְתֵּר — אֶל
תִּדְמִי בַּנֶּפֶשׁ לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל הַיְּהוּדִים
כִּי אִם הַחֹזֵר שֶׁ תִּחְזֹר יֵשִׁי בַּעֲת הַזֹּאת רוּחַ וְהַצִּלָּה
יַעֲמִיד לִיְהוּדִים מִמָּהוּם אֲחֻזָּר וְאֵת וּבִידֵת אֲבִיךָ
תֹאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם לַעֲת כֹּזֶאֶת הָאֶעֱת לְמַלְכוּת
וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהַשְׁיִיב אֶל מֵרַדְכִּי כֵךְ כָּזֹס אֵת
כָּל הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשִׁוּשָׁן וּצְוֹמוֹ עָלֵי וְאֶל
תֹּאכְלוּ וְאֶל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם גָּם
אֲנִי וְנַעֲרָתִי אֲצֹם כֵּן וּבִכָּן אָבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר לֹא כִדִּית וּכְאֲשֶׁר אֲבִדְתִּי אֲבִדְתִּי וַיַּעֲבֹר
מֵרַדְכִּי וַיַּעַשׂ כְּכָל אֲשֶׁר צִוְּתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְתַלְבֵּשׁ אֶסְתֵּר מִלְּכוּדֵת
וְתַעֲמִיד בִּזְעָר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית לְכוֹז בֵּית

המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית
המלכות כמו פתח הבית ויהי כראות המלך את
אסתר המלכה עומדת בוזצר ששאה חזן בעיניו
וישש המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט ויאמר
לה המלך מזה לך אסתר המלכה ומה בקשיתך
עד חצלי המלכות וינתן לך ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבוא המלך והמזל היום אל המשתה
אשר עשיתי לו ויאמר המלך מהרו את המזל
לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמזל אל
המשתה אשר עשתה אסתר ויאמר המלך
לאסתר במשתה היין מיה שאלתך וינתן לך
ומה בקשיתך עד חצלי המלכות ותעש ודבעך
אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אם מצאדתי
חזן בעיני המלך ואם על המלך טוב לזה את
שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמזל
אל המשתה אשר אעשה להם ומזר אעשה
כדבר המלך ויצא המזל ביום ההוא שמוח וטוב
לב וכראות המזל את מרדכי בשער המלך ולא
קם ולא זע ממנו וימלא המזל על מרדכי חמה
ויתאפק המזל ויבוא אל ביתו וישלח ויבא
את אהביו ואת דרש אשתו ויספר להם המזל
את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר
גדלו המלך ואת אשר נשאו על השירים
ועבדי המלך ויאמר המזל אם לא הביאנו
אסתר המלכה עם המלך אל המשתה

אשר עשה כי אם אותי ואם למחזר אני הרוא
לה עם המלך וכל זה איננו שוה לי בכל עת
אשר אני ראיה את מרדכי היהודי וישב בשער
המלך ותאמר לו דרש אשתו וכל אהביו יעשו
עץ גבה חמשים אמה ובבהר אמר למלך ויתלו
את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמו
וייטב הדבר לפני המלך ויעש העץ
ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר
הזכרות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך
וימצא כתוב אשר האיד מרדכי על באד נצא
ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר
בהשו לשלח יד במלך אחזשורוש ויאמר
המלך מה עשה יקר וגדולה למרדכי על זה
ויאמרו לערי המלך משרתיו לא עשה עמו
דבר ויאמר המלך מי בוזצר והמלך בא לחצר
בית המלך הוליצוה לאמר למלך לתלות את
מרדכי על העץ אשר הכין לו ויאמרו לערי
המלך אליו הנה המלך עמד בוזצר ויאמר
המלך יבוא ויבוא המלך ויאמר לו המלך מה
לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר
המלך בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר
ממוצי ויאמר המלך אל המלך איש אשר המלך
חפץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר לבשו
המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נהג
בתר מלכות בראשו ונתיב הכבוש והסוס על יד
איש משרי המלך הפרתמים והלבושו אחד

הַאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ וְזַפֵּץ בִּיקְרוּ וְהִרְכִּיבוּ עָלָיו
הַסּוּס בְּרִזּוֹב הָעֵיִר וְהָרָאוּ כַפְלָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה
לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ וְזַפֵּץ בִּיקְרוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהַמֵּן מִהֵר קוּז אֵת הַכֹּבֵשׁ וְאֵת הַסּוּס כֹּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה כֵן לְמֹרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ אֵל תִּפְּלֵ דָבָר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיִּקְוָה הַמֵּן
אֵת הַכֹּבֵשׁ וְאֵת הַסּוּס וַיִּלְבֹּשׁ אֵת מֹרְדֵּכַי
וַיִּרְכִּיבוּ בְּרִזּוֹב הָעֵיִר וַיִּקְרָא כַפְלָיו כְּכֹה יַעֲשֵׂה
לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ וְזַפֵּץ בִּיקְרוּ וַיֵּשֶׁב מֹרְדֵּכַי
אֵל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן צִדְדָהּ אֵל בֵּיתוֹ אִבְכֵּי וְזַפֵּי
רֹאשׁ וַיִּסְפֹּר הַמֵּן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ וְלִכָּל אֲהָבָיו אֵת
כָּל אֲשֶׁר קָרָהּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ זָכְמִיּוֹ וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ
אִם מִזָּרַע הַיְּהוּדִים מֹרְדֵּכַי אֲשֶׁר הִזְכִּירְתָּ לְנֶפֶל
כַּפְלָיו כֹּא תֻּכַּל לוֹ כִּי צָפוּל תִּפּוּל כַּפְלָיו עוֹדִים
מִדְּבָרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הֶאֱיִעוּ וַיִּבְהֻּ כֹּהֲנֵי
אֵת הַמֵּן אֵל הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר וַיָּבֹא
הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן לַעֲשׂוֹת עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֲנִי בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בַּמַּעֲשֵׂה הַיּוֹם מִזֶּה
שֶׁאֵכֶלְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֵן לָךְ וּמִה בִּקְשָׁתְךָ
עַד וְזִנְי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂה וְתַעֲן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְתֹאמֹר אִם מִצְּאֵתִי וְזֶן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עָלִי
הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֵן לִי צָפְשִׁי בַּעֲלֵתִי וְעַמִּי בִּבְקִשָּׁתִּי
כִּי צָמְכִירוֹ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד
וְאֵלֹי לַעֲבָדִים וּלְשִׁפּוֹזוֹת צָמְכִירוֹ הַזֶּה שֶׁדָּבִי כִּי
אֵין הָצָר שׁוֹה בְּצֹה הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֲזַעֲזוּרֶשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה

מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן
ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן
נבעת מפני המלך והמלכה והמלך קם בוזמזנו
בזמזנה היין אל אגרת הביתן והמן עמד לבקש על
נפשן מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו
הרעה מאת המלך והמלך שיב מאגרת הביתן אל
בית משה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר
עליה ויאמר המלך האם לכבוש את המלכה עמי
בבית הדבר יצא מפני המלך ופני המן ופני
וזרבוזה אחז מן הסריסים לפני המלך גם הלצה
העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על
המלך עמד בבית המן אבה וזמשיים אמה ויאמר
המלך תלהו עליו ויתלו את המן על העץ אשר הכין
למרדכי וזמזת המלך שככה ביום ההוא

ותן המלך אושרורוש לאסתר המלכה את ביד
המן צר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי
הגידה אסתר מה הוא לה ויסר המלך את טבעתו
אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן ותוסף אסתר

ותדבר לפני המלך ותפל לפניו ותתחנן
לו להעביר את רעת המן האגאי ואת מוזשכדנו
אשר זשם על היהודים ויושיט המלך לאסתר
את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך
ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני
וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב
להשיב את הספרים מוזשכד המן בן המדחא

הַאֲנֹכִי אֲשֶׁר כָּתַב לֵאמֹד אֶת הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר
בְּכָל מַדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ כִּי אֵיכָכָה אֶכְכֹּל וְרֵא יְדֵי
בָרְעָה אֲשֶׁר יִנְצֵא אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אֶכְכֹּל
וְרֵא יְהִי בְּאֵבֶדֶךָ מוֹלֶדֶת הִי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֲדֹנָיִךְ לֹא סָתַר הַמֶּלֶכָה וְלִמְרֹדֵי הַיְּהוּדִים
הִנֵּה בֵּית הַמֶּלֶךְ נִתְּתִי לֹאסָתַר וְאֵתוֹתָלוּ עַל הָעֵץ
עַל אֲשֶׁר שִׁלְחוּ יָדוֹ בַּיְּהוּדִים וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל
הַיְּהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְיִזְחַקוּ
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר נָכַתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
וְיִזְחַתּוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵינִן לְהַשִּׁיב וַיִּקְרָאוּ
סֵפֶר הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִיא בְּיַד שֵׁשׁ כְּלִישֵׁי הוּא
וְדָשׁ סִיּוֹן בְּשֵׁשׁ כוֹשֵׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתְּבוּ כִכְרֵ
אֲשֶׁר צִוָּה מֶרְדֳּכָיִם כִּי אֵל הַיְּהוּדִים וְאֵל הָאֲחֻשְׁדֵּרְתָּיִם
וְהַפָּחוֹזִת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהֶדּוּ וְעַד כּוּשׁ
שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מוֹדֵינָה מוֹדֵינָה וּמוֹדֵינָה
כִּכְתָּבָה וְעַם וְעַם כָּל־שָׂנוּ וְאֵל הַיְּהוּדִים כִּכְתָּבָם
וּכְלִשְׁוֹנָם וַיִּכְתְּבוּ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָיִךְ וַיִּזְחַתּוּם
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סֵפֶר־יָדִים דֶּה־רִצְיָיִם
בְּסוּסִים רַבִּי הֶרֶבֶשׁ הָאֲחֻשְׁתֵּרֶצִים בְּצִי הָרַמְכִים
אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר
לְהַקְהֵל וּלְעֲמֹד עַל צָפֵשׁם לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּתָם
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל חַיִּל עַם וּמוֹדֵינָה הַצָּרִים אֲתָם
טָהָם וְצָשִׁים וְשִׁכְלָם לְבוֹז בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל מוֹדֵינָה
הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָיִךְ בְּשֵׁשׁ כוֹשֵׁה עֶשְׂרִים לְחֹדֶשׁ
עֲצִים עֶשְׂרִים הוּא וְדָשׁ אֲדִיר פֶּתֶשׁ אֲדִיר
לְהַנִּיתָ דֵּת בְּכָל מוֹדֵינָה וּמוֹדֵינָה אֲכֹלִי לְכָל הָעַמִּים

וּבְהִיּוֹת הַיְּהוּדִיִּים עֲתוּדִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהַצִּילָם
מֵאִיבֵיהֶם הָרָצִים רַכְבֵּי הָרָכָשׁ הַאֲחֻזָּתָרָצִים
יִצְאוּ מִבְּהֵלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדִּידָה
לָתֵנָה בְּשׂוֹשׁ הַבִּירָה
וּמֵרָדְכִי יִצְאָה
מִלְחָמֵי הַמֶּלֶךְ בְּלָבוֹשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְזוֹר
וְעִטָּה זָהָב אֲדוּלָּה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהַעֲיִיר
שׂוֹשׁ צֹהֵלָה וְשִׁמוּזָה לַיְּהוּדִים הִיטָה אֹרֶחַ
וְשִׁמוּזָה וְשׂוֹשׁ וִיקָר וּבְכָל מִדְיָנָה וּמִדְיָנָה וּבְכָל
עִיר וְעִיר מִהוֹם אֲשֶׁר דַּבַּר הַמֶּלֶךְ וְדִידָהּ מֵאֵי
שִׁמוּזָה וְשׂוֹשׁ לַיְּהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרָבִים
מִעַמֵּי הָאָרֶץ מִתִּיהָדִים כִּי נָפַל פְּרוֹד הַיְּהוּדִים
עֲלֵיהֶם וּבְשָׂרִים עֲשֶׂר וְזֶדֶשׁ הוּא וְזֶדֶשׁ אֲדָר
בְּשָׁלוֹשׁ עֶשְׂרִי יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הֵאֵי דַבַּר הַמֶּלֶךְ
וְדִידָהּ לְהַעֲשֹׂת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיבֵי הַיְּהוּדִים
לְשָׁלוֹם בָּהֶם וְנִהְפֹּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁכְּלוּ הַיְּהוּדִים
הַמִּיָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם נִקְהָלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל
מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻזָּתוֹרֶשׁ לְשָׁלוֹם יֵד בְּמִבְהָקֵי
רֵעֵיהֶם וְאִישׁ כֹּל עֹמֵד בְּפָנֵיהֶם כִּי נָפַל פְּרוֹדָם
עַל כָּל הָעַמִּים וְכָל עַרְיֵי הַמִּדְיָנוֹת וְהַאֲחֻזָּתֵי רִפְנִים
וְהַפְּרוֹדֹת וְעַיִי הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְּשָׁאִים
אֵת הַיְּהוּדִים כִּי נָפַל פְּרוֹד מֵרָדְכִי עֲלֵיהֶם כִּי
אֲדוּלָּה מֵרָדְכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשִׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל
הַמִּדְיָנוֹת כִּי הָאִישׁ מֵרָדְכִי הוֹלֵךְ וְאֲדוּלָּה וְלִכּוֹ
הַיְּהוּדִים בְּכָל אִיבֵיהֶם מִכַּת וְזָרָב וְדִידָהּ
וְאֲבָדָן וְעַשׂוֹ בְּשִׁנְאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם וּבְשׂוֹשׁ הַבִּירָה
הָרָגוֹ הַיְּהוּדִים וְאֲבָדָן וְזֶדֶשׁ מֵאֲחֻזָּתָה

א ו י ש
פ ר ש כ ל
א כ פ
א ס פ ר ל
פ ר ו ל
א א כ ל
א ר ו ל
פ ר מ ל
א א ו ט
א א ו
א א ל

ו א ל
ו א ל
ו א ל
ו א ל
ו א ל
ו א ל
ו א ל
ו א ל
ו א ל
ו א ל

בְּנֵי הַמֶּלֶךְ בֶּן הַמִּדְיָן צָרָר הַיְּהוּדִים הַיּוֹרְגִים
וּבְבִזָּה לֹא שָׁלוּ אֶת יָדָם בַּיּוֹם הַהוּא בֹּא
מִסֶּפֶר הַהֲרֹגִים בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לֹא סִתֵּר הַמִּלְכָּה בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה
הָרָגוּ הַיְּהוּדִים וְאִפְּדוּ זִמְשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ בְּשָׂאֵר מִדִּינֹת הַמֶּלֶךְ מִדָּה
עָשׂוּ וּמָה שֶׁאֵכָתֵךְ וַיִּצְתֵּךְ כֶּךְ וּמָה בִקְשָׁתְךָ עוֹד
וְהַעֲשֵׂה וְהֵאמֵר אֲסִתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִצְתֵּךְ
אִם מִזֵּד לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת
הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ יִתְּלוּ עַל הָעֵץ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כֵּן וְהִנֵּה דָה בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ תָּלוּ וַיִּקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשָׁן אִם בַּיּוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לִחְדָשׁ אֲדָר
וַיִּהְיֶה בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה
לֹא שָׁלוּ אֶת יָדָם וְשָׂאֵר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר
בְּמִדְיָן הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ וְעָמְדוּ עַל צִפְּסָם
וְזוּז מֵאִיבֵיהֶם וְהָרֹג בְּשִׁנְאֵיהֶם זִמְשִׁי
וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבְבִזָּה לֹא שָׁלוּ אֶת יָדָם
בַּיּוֹם שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לִחְדָשׁ אֲדָר — וְזוּז
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֲדָתוֹ יוֹם מִשְׁתַּדָּה
וְשִׁמּוּזָה וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן נִקְהֲלוּ
בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ
וְזוּז בְּזִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֲדָתוֹ יוֹם
מִשְׁתַּדָּה וְשִׁמּוּזָה עַל כֵּן הַיְּהוּדִים
הַפָּרוּגִים הַיִּשְׁבִּים בְּעִיר הַפָּרוּגִים
עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לִחְדָשׁ אֲדָר

שֶׁמִוֹצֵה וּמִשִּׁיתָה וַיּוֹם טוֹב וּמִשְׁכָּלוֹ מִנּוֹדֵי
אִישׁ לַרְעָהוּ וַיִּכְתֹּב מִרְדְּכָי אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיִּשְׁכַּח סֵפֶרִים אֵל כָּל הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בָּכָל מַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ אֲדָשְׁוֹר — וְשֶׁ
הַקְּרוֹבִים וְהַרְחֹקִים כֻּלָּם עָלִיהֶם לַהֲיוֹת
עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר
וְאֵת יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בָּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
כִּימוֹת אֲשֶׁר צִוּוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאִיִּבְיָהֶם
וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָךְ לָהֶם מֵיָאוֹן לְשֶׁמִּוֹצֵה
וּמֵאֲבָכִי לַיּוֹם טוֹב — עֲשׂוֹת אוֹד — נָם יָמֵי
מִשִּׁיתָה וְשֶׁמִּוֹצֵה וּמִשְׁכָּלוֹ מִנּוֹת אִישׁ לַרְעָהוּ
וּמִתְנֹנֹת כְּאֲבִינִים וְהַבָּכִי הַיְּהוּדִים אֲדָר —
אֲשֶׁר הִזְכִּירוֹ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר כָּדָר — נָם
מִרְדְּכָי אֵלֵיהֶם כִּי הֵמָּן בֶּן הַמִּדְּתָא הָאֲגָאִי
צָרָר כָּל הַיְּהוּדִים חֲשֵׁב עַל הַיְּהוּדִים — יָם
לֹאֲבָדָם וְהַפֶּלֶס פֹּרֵר הוּא הָאֹרֶךְ לָדָר — מִם
וּלֹאֲבָדָם וּבִבְאֵה לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲמֹר — עָם
הַסֵּפֶר יֵשׁוּב מִחֲשֻׁבְתּוֹ הִרְעָה אֲשֶׁר חֲשֵׁב
עַל הַיְּהוּדִים עַל רֵאשֵׁי וְהָלוּ אֶתוֹ וְאֵת בָּנָיו
עַל הָעֵץ עַל כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פֹּרִים
עַל שֵׁם הַפֹּר עַל כֵּן עַל כָּל דְּבָרֵי הָאֲגָרָת
הַזֹּאת וְמִהָרָאוּ עַל כִּכָּה וּמִדָּה — הָאֵיֶע
אֵלֵיהֶם קִימוֹ וְהַבָּכִי הַיְּהוּדִים עָלֵיהֶם וְעַל
זָרְעָם וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם עָלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר
לַהֲיוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה —
כִּכְתָּבָם וּכְדָמָם בָּכָל שָׁנָה — וְשָׁנָה —

והימים האלה זכרים ונעשים בכל דור
ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא
יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף
מזרעם ונתכתב אסתר

המלכה בת אביה וכל היהודים
את כל דתם להקים את אגרות
הפורים האלה וישלחו וישלחו
ספרים אל כל היהודים אל
שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות
אחשורוש דברי שכלם ואמרת להקים
אדם ימי הפורים האלה בזמניהם
כאשר הים עליהם מרדכי היהודי
ואסתר המלכה וכאשר הים על
נפשם ועל זרעם דברי הצומות
וזעקתם ומאמר אסתר הים
דברי הפורים האלה ונתכתב
בספר וישם המלך

אחשורש מס על הארץ ואי הים
וכל מעשה דתם וגבורתו ופרשת
גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלא
הם כדובים על ספר דברי הימים
למלכי מדי ופרס מלך היהודי
משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים
ורצוי לרצא דרש טוב לעמו ודבר
שכלם לכל זרעו

ברוך אתה יי אלהינו מוכר העולם
הרב את ריבנו וזהך את דיננו
והצוקם את נקמתנו והמישיבם
אמוכל לכל אויבינו וזהנפרע
לנו מצרינו ברוך אתה יי אל הנפרע
לעמו ישראל מכל צריהם אל המושיע

שיושיע יעקב צהלה ושמוזה בראותם
יחזק תכלת מרדכי תשועתם היית לנצח
ותקוהם בכל דור ודור להודיע שכל קוץ
לא יבוש וכל יבבלו לנצח כל הזוסיים
בך ארור המן אשר בקש לאבדי ברוך
מרדכי היהודי ארורה זרע אשרת מפוזידי
ברוכה אסתר בעדי ארורים כל הרשעים
ברוכים כל הצדיקים וגם זרבוזה זכור לטוב